

ডক্টৰ বাণীকান্ত কাকতি

বাটৰ কাষৰ ঘৰটোলৈ
আঙুলিয়াই কৌতুক-প্ৰিয় মানুহ
দুজনমানে বেমাৰ দেখুৱাবলৈ অহা
মানুহকেইজনক হাঁহি হাঁহি
ক'লে— 'যোৱা, সৌজন নতুন
ডাক্তৰ আহিছে, তেওঁৰ চিকিৎসা বৰ
ভাল।' তেওঁলোকৰ কথামতে
মানুহকেইজন কাষৰ ঘৰটোৰ ফালে

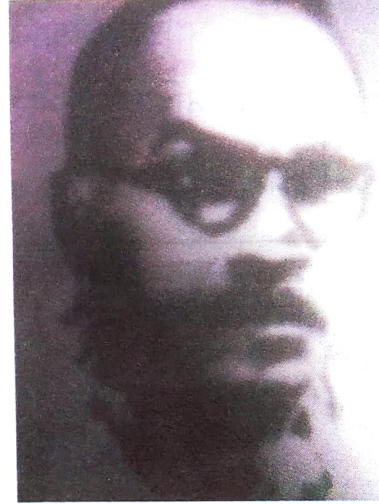
আগবাটি গ'ল। তেওঁলোকক অনুকৰণ কৰিয়ে পাছলৈ নতুন ডাক্তৰৰ ওচৰলৈ চিকিৎসা
বিচাৰি মানুহৰ সোঁত ববলৈ ধৰিলে। ডাক্তৰ বুলি ভবা এই ব্যক্তি গৰাকীয়ে হ'ল ডক্টৰ
বাণীকান্ত কাকতি। তেখেতে বুজিলে যে ডক্টৰেট ডিগ্ৰী লাভ কৰাৰ কাৰণে মানুহে
তেখেতক ডাক্তৰ বুলি ভাবিছে। সেইকাৰণে তেখেতৰ ঘৰলৈ ৰোগী আহিছে। এই কথা
ধৰিব পাৰি বাণীকান্ত কাকতিয়ে জোকৰ মুখত চূণ দিবলৈ বিচাৰিলে। সেয়েহে তেখেতে
ডাক্তৰৰ ভূমিকা পালন কৰিবলৈ হোমিওপেথিক চিকিৎসাৰ পুথি কেইখনমান কিনি আনি
পঢ়িবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। তেখেত আছিল সৰুৰে পৰা দৃঢ়মনা আৰু আত্মসন্মানবোধসম্পন্ন
ব্যক্তি। জীৱনৰ কোনো পৰিস্থিতিতে তেখেতে হাৰ মানিব খোজা নাছিল। গতিকে কম
দিনৰ ভিতৰতে এই চিকিৎসা পদ্ধতিৰ অ, আ, ক, খ আয়ত্ত কৰি ল'লে। পাছলৈ ৰোগীক
বিধিমেতে বিধানো দিলে। তেখেতৰ মনৰ দৃঢ়তা দেখি কৌতুক কৰাসকলেও তবধ মানিলে
আৰু তেখেতৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ শ্ৰদ্ধাৰ ভাব জাগি উঠিল।

বাণীকান্ত কাকতিয়ে 'আছামিজ, ইটচ্ ফৰ্মেচন এণ্ড ডেভেলপমেন্ট' ('অসমীয়া
ভাষাৰ গঠন আৰু বিকাশ') নামৰ গৱেষণা গ্ৰন্থখনৰ বাবে ডক্টৰেট ডিগ্ৰী লাভ কৰিছিল।
সেই সময়ত ডক্টৰেট ডিগ্ৰী লাভ কৰা লোকৰ সংখ্যা আঙুলিৰ আগত লেখিব পৰা আছিল।

আনহাতে চিকিৎসা শাস্ত্ৰৰ ডাক্তৰ ডিগ্ৰীধাৰী লোকৰ সংখ্যাও নগণ্য আছিল। সেই সময়ত বাণীকান্ত কাকতিয়ে কটন কলেজত অধ্যাপনা কৰিছিল আৰু গুৱাহাটীৰ বিহাবাৰীৰ নিজা ঘৰত আছিল। তেখেতে ডক্টৰেট ডিগ্ৰী লাভ কৰা বাতৰিটো বৌজাল-বৌজাল হৈ প্ৰচাৰ হৈছিল। বহুলোকে এই কথাত গৌৰৱবোধ কৰিছিল যদিও এচাম চকুচৰহা লোকে খবৰটো শুনি জ্বলি-পুৰি মৰিছিল। কৌতুক-প্ৰিয় এচাম লোকে তাকে লৈ আকৌ এনেদৰে ধেমালি কৰিছিল। প্ৰকৃততে তেখেত আছিল ভাষা-বিজ্ঞানৰহে ডক্টৰেট ডিগ্ৰীধাৰী। নিষ্ঠা আৰু সাধনাৰ ফলত মানুহে যে সুখ্যাতি অৰ্জন কৰিব পাৰে, সেই কথা আমি ডক্টৰ বাণীকান্ত কাকতিৰ কৰ্মময় জীৱনৰ পৰাই শিকিব পাৰোঁ।

কথাতে কয় ‘যি মূলা বাঢ়ে তাৰ দুপাততে চিন।’ এই কথাষাৰ ডক্টৰ বাণীকান্ত কাকতিৰ জীৱনত প্ৰতিফলিত হৈছিল। সৰুৰে পৰাই সকলো কথা আঁতিগুৰি মাৰি জানিবলৈ তেখেতৰ আগ্ৰহ আছিল। তেখেতে ওৰেটো জীৱন জ্ঞান অৰ্জনত আত্ম-নিয়োগ কৰিছিল। ইয়াৰ ফলত কেইবাখনো মহৎ গ্ৰন্থ তেখেতৰ কাপৰ পৰা নিগৰি ওলাইছিল। সেই বিলাকৰ ভিতৰত গৱেষণা গ্ৰন্থখন বিশেষভাৱে উল্লেখযোগ্য। এই গ্ৰন্থত অসমীয়া ভাষাৰ উৎপত্তি, ইয়াৰ শব্দ-ভাণ্ডাৰ আৰু বিশেষত্ব সম্পৰ্কে বিস্তৃত বিশ্লেষণ আছে।

এনেদৰে ভাষা চৰ্চা কৰা লোকসকলক ভাষা-বিজ্ঞানী বোলা হয়। ডক্টৰ বাণীকান্ত কাকতি এগৰাকী অগ্ৰণী ভাষা-বিজ্ঞানী আছিল।

জানো আহা

- ড० বাণীকান্ত কাকতিৰ জন্ম ১৮৯৪ চনৰ ১৫ নৱেম্বৰত, বৰপেটা জিলাৰ বাটিকুৰিহা গাঁৱত, দেহাৱসান ১৯৫২ চনৰ ১৫ নৱেম্বৰত।
- ড० বাণীকান্ত কাকতিৰ জন্মৰ আগতেই পিতৃ ললিতৰাম কাকতিৰ মৃত্যু হৈছিল।
- ১৯১১ চনত ড० বাণীকান্ত কাকতিয়ে প্ৰৱেশিকা পৰীক্ষাত কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা ইংৰাজীত সৰ্বোচ্চ নম্বৰ লাভ কৰি উত্তীৰ্ণ হৈছিল।
- ১৯১৩ চনত তেখেতে কটন কলেজৰ পৰা আই-এ পৰীক্ষা দি কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ভিতৰত প্ৰথম স্থান অধিকাৰ কৰিছিল।
- ড० বাণীকান্ত কাকতিয়ে ইংৰাজীত অনাৰ্চসহ কলকাতাৰ প্ৰেচিডেন্সী কলেজৰ পৰা বি. এ. পাছ কৰিছিল।

- ১৯১৮ চনত ইংৰাজী (সাহিত্য) বিষয়ত এম. এ. পাছ কৰি কটন কলেজত ইংৰাজী অধ্যাপক হিচাপে নিযুক্ত হয়।
 - ১৯২৩ চনত পুনৰবাৰ ইংৰাজী খ-শাখাত (ভাষা বিষয়ত) পৰীক্ষা দি প্ৰথম শ্ৰেণীৰ প্ৰথম স্থান অধিকাৰ কৰে।
 - ১৯৩৫ চনত কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা পি. এইচ. ডিগ্ৰী লাভ কৰিছিল। তাৰ আগতে সেই বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা কোনো অসমীয়াই এই ডিগ্ৰী লাভ কৰা নাছিল।
 - তেখেতে ৰচনা কৰা গ্ৰন্থসমূহ হ'ল—

— পুৰণি অসমীয়া সাহিত্য	— পুৰণি কামৰূপৰ ধৰ্মৰ ধাৰা
— কলিতা জাতিৰ ইতিবৃত্ত	— ডা' মাডাৰ্ গডেছ্ কামাখ্যা
— সাহিত্য আৰু প্ৰেম	— ডা' বৈষ্ণৱাইট্ মিথ্ এণ্ড লি'জেণ্ড্
— পখিলা (শিশুৰ বাবে)	— আছামিজ, ইটচ্ ফৰ্মেচন এণ্ড ডেভেলপমেণ্ট
- (সংগ্ৰহ — বাণীকান্ত কাকতি, 'জীৱন আৰু কৃতি', প্ৰথম প্ৰকাশ, প্ৰকাশক— ভৱানী প্ৰিন্ট এণ্ড পাব্লিকেশন্স)

ক্ৰিয়া-কলাপ

ক — পাঠভিত্তিক

পাঠটো শুদ্ধ আৰু স্পষ্ট উচ্চাৰণেৰে পঢ়া।

উত্তৰ দিয়া।

(ক) নিষ্ঠা আৰু সাধনাৰ ফলত মানুহে কি অৰ্জন কৰিব পাৰে?

(খ) বাণীকান্ত কাকতিয়ে জীৱনৰ বেছিভাগ সময় কি কামত আত্ম-নিয়োগ কৰিছিল?

(গ) নতুন ডাক্তৰ বুলি কাক কোৱা হৈছে?

(ঘ) তেখেতে কি চিকিৎসা কৰিছিল?

(ঙ) বাণীকান্ত কাকতিয়ে ডক্টৰেট ডিগ্ৰী লাভ কৰা গ্ৰন্থখনৰ নাম কি?

ডক্টৰ বাণীকান্ত কাকতিৰ বিষয়ে পাঠটোৰ আলমত লিখা।

ডক্টৰেট ডিগ্ৰী লাভ কৰাৰ পাছত ডক্টৰ বাণীকান্ত কাকতিক লৈ কি ঘটনা ঘটিছিল, চমুকৈ লিখা।

অভিধান বা শব্দ-সম্ভাৰ চাই অৰ্থ লিখা।

কৌতুক-প্ৰিয়	আয়ত্ত	সাধনা	থতমত
পৰিস্থিতি	নিষ্ঠা	একান্ত	সুখ্যাতি
আত্ম-নিয়োগ	প্ৰবল	চৰ্চা	গতি-গোত্ৰ

খ — ভাষা অধ্যয়ন (ব্যৱহাৰিক ব্যাকৰণ)

তলৰ শব্দকেইটাৰ পৰা যুক্তাক্ষৰ বাছি উলিয়াই ভাঙি দেখুওৱা।

নিষ্ঠা	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>
বিজ্ঞানী	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>
ডক্টৰ	<input type="text"/>	=	<input type="text"/>	+	<input type="text"/>

তলৰ আঁচটনা শব্দবোৰৰ সলনি ব্যক্তিবাচক সৰ্বনাম পদ ব্যৱহাৰ কৰি বাক্যবোৰ পুনৰাই লিখা।

(ক) ডক্টৰ বাণীকান্ত কাকতি এগৰাকী ভাষা-বিজ্ঞানী আছিল।

(খ) ৰহিমে পঢ়া-শুনা মনোযোগেৰে কৰে।

(গ) নীলাই গান গাই ভাল পায়।

নিৰীক্ষণ পাছত শিক্ষকৰ চহী

বাক্য ৰচনা কৰা।

সহজ-সৰলভাৱে

প্ৰবল

চিকিৎসা

দৃঢ়মনা

আঁতিগুৰি

কৌতুক-প্ৰিয়

জোকৰ মুখত চূণ

থত্মত্ খা

এটা শব্দত প্ৰকাশ কৰোঁ আহা

(ক) যি শিক্ষাদান কৰে ———

(খ) যি ৰোগীক চিকিৎসা কৰে ———

(গ) যি ভাষা চৰ্চা কৰে ———

(ঘ) একে সময়তে হোৱা ———

(ঙ) একান্ত মনে চিন্তা কৰা ———

(চ) যি শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে ———

জানো আহা

‘প্ৰকৃততে তেখেত আছিল ভাষা-বিজ্ঞানৰহে ডক্টৰেট ডিগ্ৰীধাৰী লোক।’ ভাষানো কি?

মানুহে মনৰ ভাব প্ৰকাশ কৰিবলৈ মুখেৰে যি কথা কয়, তাকে ভাষা বুলি কোৱা হয়। কিন্তু অৰ্থহীন কথা ভাষা হ’ব নোৱাৰে। আকৌ অংগ-ভংগীক ভাষা বুলি গণ্য কৰা নহয়। কাৰণ অংগ-ভংগীৰে সীমিত ভাবহে প্ৰকাশ কৰিব পাৰি। এনেদৰে প্ৰকাশ কৰা ভাষাত বাক-ধ্বনিৰ দৰে ন ন সৃষ্টিৰ ক্ষমতা নাথাকে।

ভাষাৰ ৰূপ দুটা — কথিত ৰূপ আৰু লিখিত বা সাধু বা মান্য ৰূপ।

কথিত ভাষা— বিভিন্ন অঞ্চলত কোৱা ভাষাৰ ভিন ভিন ৰূপকে কথিত ভাষা বোলে।

লিখিত বা সাধু বা মান্য ভাষা— লিখিত ভাষাত বেমেজালি নহ’বৰ কাৰণে সকলোৱে মিলি এটা নিৰ্দিষ্ট অঞ্চলৰ উপভাষাকে লিখিত ভাষা বুলি গ্ৰহণ কৰে। সেই উপভাষাটোৰ ৰূপকে সাধু বা মান্য ভাষা বুলি কোৱা হয়।

বিপৰীত অৰ্থ বুজোৱা শব্দ লিখা।

জ্ঞান সৰল সাধাৰণ
চোকা ৰোগী সুখ্যাতি

গ — জ্ঞান সম্প্ৰসাৰণ

জানো আহা

ভাৰ সম্প্ৰসাৰণ — জোকৰ মুখত চূণ দিয়া। ইয়াৰ সাধাৰণ অৰ্থ হ'ল যথোপযুক্ত প্ৰত্যুত্তৰ দিয়া।

ব্যাখ্যা— জোক এবিধ ক্ষুদ্ৰ জীৱ। সাধাৰণতে গছ, বন, পানীৰ ডোঙা, জেকা ঠাই আদিত ইয়াৰ বসতি। ই মানুহ, গৰু, ম'হ আদিৰ দেহৰ পৰা তেজ শুহি খায়। জোক থকা ঠাইলৈ মানুহে আহ-যাহ কৰিলে মানুহৰ গাত জোক লাগি ধৰে আৰু বগাই গৈ আঙুলিৰ ফাঁক, ভৰি, কান্ধ, ডিঙি আদিত লাগি ধৰি তেজ শোহে। তেতিয়া তাক এৰুৱাবলৈ চূণ ব্যৱহাৰ কৰা হয়। সাপৰ দেহত ফেনাইল পৰাৰ দৰে জোকৰ মুখত চূণ পৰিলে ই কোঁচ খাই যায়। চূণৰ মাত্ৰা বেছি হ'লে ই মৰি যায়। এনেধৰণৰ ফকৰা-যোজনাবোৰ আমাৰ অসমীয়া সাহিত্যৰ অলংকাৰ। কোনো মানুহৰ কথাৰ যোগ্য প্ৰত্যুত্তৰ দিবলৈ এই বচনফাকি প্ৰয়োগ কৰা হয়। বাণীকান্ত কাকতিয়ে ডক্টৰেট ডিগ্ৰী লাভ কৰাৰ পাছত কৌতুক-প্ৰিয় কেইজনমানে তেখেতক ডাক্তৰ সাজি তেখেতৰ ওচৰলৈ ৰোগীক চিকিৎসাৰ বাবে পঠিয়াইছিল। তেওঁলোকে জানিছিল যে কাকতি প্ৰকৃত চিকিৎসক নহয়। কাকতিয়েও, তেখেতে যে ৰোগী চিকিৎসা কৰিব পাৰে, সেই কথা হোমিওপেথিক চিকিৎসা বিদ্যা শিকি লৈ কৰি দেখুৱালে আৰু চকু-চৰহাসকলক যথাযোগ্য উত্তৰ দিলে। তেতিয়া সেই কৌতুক-প্ৰিয় মানুহকেইজনে তবধ মানিলে। এনেদৰে কাকতিয়ে জোকৰ মুখত চূণ দিলে।

তলৰ ফকৰা-যোজনাটো শিক্ষকৰ সহায়ত বুজি লৈ বহলাই লিখা।

যি মূলা বাঢ়ে তাৰ দুপাততে চিন।

নিৰীক্ষণ পাছত শিক্ষকৰ চহী

জানো আহা

ডক্টৰ কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈৰ পৰিচয়- ১৮৯৮ চনৰ জুলাই মাহৰ ২০ তাৰিখে যোৰহাটত ড° কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈৰ জন্ম হৈছিল। তেখেতৰ পিতৃ আছিল ৰাধাকান্ত সন্দিকৈ আৰু মাতৃ আছিল নাৰায়ণী সন্দিকৈ।

কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈয়ে কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা সংস্কৃতত প্ৰথম শ্ৰেণীত এম.এ. পাছ কৰিছিল। তেখেতে উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে লণ্ডনলৈ গৈছিল।

কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈয়ে ছাত্ৰ অৱস্থাৰ পৰাই সাহিত্য-চৰ্চা কৰিছিল। তেখেতে বাঁহী আলোচনী, চেতনা, আৱাহন আদি পত্ৰিকাত বিভিন্ন বিষয়ৰ প্ৰবন্ধ লিখিছিল। কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈৰ অধ্যয়নৰ পৰিসৰ আছিল ব্যাপক আৰু গভীৰ। তেখেতে বেদকে ধৰি প্ৰাচীন ভাৰতীয় সাহিত্য, পাশ্চাত্য সাহিত্য, অভিধান আৰু ব্যাকৰণৰ আলোচনা কৰিছিল। আনহাতে জীৱনৰ প্ৰথমছোৱাত কেইটিমান গীত আৰু কবিতাও লিখিছিল।

পৃথিৱীৰ কেইবাটাও উন্নত ভাষা তেখেতে আয়ত্ত কৰিছিল। বিশেষকৈ তেখেত আছিল সংস্কৃত ভাষা সাহিত্যৰ বিশ্ব বিজ্ঞত পণ্ডিত।

শিক্ষাবিদ ডক্টৰ কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ এগৰাকী দক্ষ প্ৰশাসকো আছিল। তেখেতে যোৰহাট জগন্নাথ বৰুৱা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ আৰু গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচার্য হিচাপে কাৰ্য নিৰ্বাহ কৰিছিল। তেখেতে ৰচনা কৰা গ্ৰন্থসমূহ হ'ল — 'শ্ৰীহৰ্ষৰ নৈষধ চৰিত', 'যশস্তিলক' আৰু 'সেতুবন্ধ'।

তেখেত ১৯৩৭ চনত অসম সাহিত্য সভাৰ সভাপতি হৈছিল। সৰ্বভাৰতীয় প্ৰাচ্যবিদ্যা সন্মিলনৰো তেখেত সভাপতি আছিল। এনে বহু সামাজিক অনুষ্ঠানৰ লগত তেখেত ওতঃপ্ৰোত ভাৱে জড়িত আছিল।

উত্তৰ দিয়া।

- (ক) ডক্টৰ কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈৰ জন্ম চনটো কি?
- (খ) তেখেতে কেতিয়াৰ পৰা সাহিত্য চৰ্চা কৰিছিল?
- (গ) তেখেতে কোনটো বিষয়ত এম. এ. পাছ কৰিছিল?

(ঘ) তেখেতে ৰচনা কৰা গ্ৰন্থকেইখনৰ নাম লিখা।

(ঙ) তেখেতে কি কি আলোচনীত প্ৰবন্ধ লিখিছিল?

সাঁথৰ ভাঙো আহা

গছত লাগে

আনোতাই আনে

ৰান্ধোতাই ৰান্ধে

খাওঁতাই কিন্তু পেলাই দিয়ে।

‘মহাভাৰত’ শব্দটোত থকা আখৰকেইটাৰে বেলেগ বেলেগ শব্দ গঠন কৰা।

উদাহৰণ — ম — মহা, মৰত, মত

হা _____

ভা _____

ৰ _____

ত _____

ঘ — প্ৰকল্প

- প্ৰত্যেকেই আমাৰ সমাজত প্ৰচলিত হৈ থকা সাঁথৰ আৰু ফকৰা-যোজনা চাৰিটাকৈ সংগ্ৰহ কৰি লিখা।

নিৰীক্ষণ পাছত শিক্ষকৰ চহী

পাঠটোৰ পৰা আহৰণ কৰিবলগীয়া অৰ্থতা

- পাঠটো স্পষ্ট আৰু শুদ্ধ উচ্চাৰণেৰে পঢ়িব পৰা
- পাঠৰ পৰা নতুন শব্দৰ অৰ্থ শিকি প্ৰয়োগ কৰিব পৰা
- জীৱনী সাহিত্যৰ বিষয়ে জ্ঞান লাভ কৰা
- পণ্ডিত তথা শিক্ষাবিদ ডক্টৰ বাণীকান্ত কাকতিৰ জীৱনৰ পৰা অনুপ্ৰেৰণা লাভ কৰা
- পাঠভিত্তিক প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিব পৰা
- ভাষা কি সেই বিষয়ে বুজি পোৱা
- ঘৰুৱা ভাষা আৰু মান্য ভাষা সম্পৰ্কে সাধাৰণ ধাৰণা পোৱা
- বিপৰীত অৰ্থ বুজোৱা শব্দ, এটা শব্দত প্ৰকাশ কৰা আদিৰ জৰিয়তে শব্দ ভাণ্ডাৰ বৃদ্ধি কৰিব পৰা
- ভাব-সম্প্ৰসাৰণ কৰিব পৰা, সাঁথৰ ভাঙিব পৰা, ফকৰা-যোজনা সংগ্ৰহ কৰি লিখিব পৰা
- ডক্টৰ বাণীকান্ত কাকতিৰ দৰে আন উল্লেখযোগ্য শিক্ষাবিদৰ বিষয়ে জনা আৰু ক'ব পৰা

শিকাৰুৰ পাঠভিত্তিক অৰ্থতাৰ মূল্যায়ন

গদ্য পাঠ (জীৱনী)	পাঠটো শুদ্ধ উচ্চাৰণেৰে পঢ়িব পৰা	পাঠভিত্তিক প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিব পৰা	পাঠত থকা নুবুজা শব্দৰ অৰ্থ জনা			
ভাষা অধ্যয়ন (ব্যৱহাৰিক ব্যাকৰণ)	যুক্তাক্ষৰ ভাঙিব পৰা	বাক্য ৰচনা কৰিব পৰা	বিপৰীত অৰ্থ বুজোৱা শব্দ লিখিব পৰা	এটা শব্দত প্ৰকাশ কৰি লিখিব পৰা	ঘৰুৱা ভাষা আৰু মান্য ভাষাৰ পাৰ্থক্য জনা	ভাষা, উপভাষাৰ বিষয়ে জনা
জ্ঞান সম্প্ৰসাৰণ	ভাব বহলাই লিখিব পৰা	কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈৰ বিষয়ে জানি ক'ব আৰু লিখিব পৰা	সাঁথৰ ভাঙিব পৰা	অৰ্থপূৰ্ণ শব্দ গঠন কৰিব পৰা		
প্ৰকল্প	সাঁথৰ আৰু ফকৰা- যোজনা সংগ্ৰহ কৰি লিখিব পৰা					

☞ অৰ্থতা আয়ত্ত হ'লে ওপৰৰ তালিকাখনৰ তলৰ খালী ঘৰত ✓ চিন দিব আৰু নহ'লে ✗ চিন দিব। অৰ্থতা আয়ত্ত নোহোৱা শিকাৰুক অতিৰিক্তভাৱে শিকাই পুনৰ মূল্যায়ন কৰিব।